

Tilslutning kan denne Lønningsmetode i hvert Fald ikke faa.

At det maaske nok er nødvendigt at lette Levevilkkaarene for Familier med mange Børn, skal mit Parti være det sidste til at nægte. Men skal der foretages noget i den Retning, maa det efter vor Mening ske skattemæssigt, derved at Børnefradragene gøres større — hvilket mit Parti jo stadig har krævet — igennem Skolebespisning for Børn og lignende Foranstaltninger. At begynde at værdsætte et Arbejdes Udførelse efter, hvor mange eller hvor faa Børn Arbejdets Udfører har, er efter vor Mening ganske forkasteligt og dertil uigennemførligt.

Ogsaa for Pensionisterne vil det være en meget alvorlig Historie, at Dyrtids- og Konjunkturtillægene bortfalder. Mange af Pensionisterne er jo Enker eller Enkemænd, som nu har Ophold hos deres Børn eller anden Familie. For saadanne Pensionister vil det være et haardt Slag paa een Gang at miste deres hidtil oppebaarne Dyrtids- og Konjunkturtillæg, idet saadanne Pensionister jo ikke kan faa noget Forsørger-tillæg som Erstatning.

Medens Lovforslaget skærer ned paa alle Lønninger uden Undtagelse, systematisk og som efter en Lineal, faar alle de Tjenestemænd, som hidtil har haft de saakaldte særlige Ydelser, en særlig ekstra Nedskæring. Dagpenge, Timepenge, Kørepenge, Natpenge, Rangergodtgørelser, kort sagt alt, hvad der hedder „særlige Ydelser“, faar en ekstra Omgang Nedskæring. Men alle disse „særlige Ydelser“ er jo sat i Forbindelse med Pristallet og gaar ned i samme Forhold som dette; og de er allerede som Følge af Pristallets Nedgang — og for Resten ogsaa ekstraordinært gennem de mange Sparebestrebelse, der saa frodigt er vokset op i Efterkrigstiden — gaaet betydeligt ned. Det forekommer derfor mit Parti uretfærdigt nu atter ekstraordinært at skære ned paa disse specielle Tjenestemænds langt fra høje Lønninger.

Der findes fremdeles i Lovforslaget en Bestemmelse om Afskaffelse af Kontorister af 2den Grad, en Bestemmelse, der ogsaa er af principiel Betydning. Man søger ved denne Lejlighed at slaa fast, at Kontoristklassen skal være konjunkturlønnet og altsaa uden fast Ansættelse og Pensionsret. Dette Forsøg maa vel betragtes som et første Skridt henimod at afskaffe den faste Ansættelse og Pensionen for en hel Række Tjenestemænd af lavere Grader. Thi hvorfor skulde der netop slaas ned paa Kontoristklassen? Mange andre Tjenestemænd af

lavere Grader kunde lige saa godt som Kontoristerne ansættes og lønnes konjunkturmæssigt.

Den høje Regering og dens Presse taler om, at vi har alt for mange Tjenestemænd, og denne Udryddelse af Kontoristklassen som Tjenestemænd er vel saa det første Skridt til en Formindskelse af Tjenestemændenes Antal. Det er muligt, at vi efterhaanden har faaet for mange fastansatte og pensionsberettigede Tjenestemænd, og det er muligt, at vi skulde have holdt noget mere igen paa den faste Ansættelse af saadanne Tjenestemænd, hvis Arbejde falder sammen med konjunkturlønnet Arbejde ude i de private Erhverv.

Jeg indrømmer, der kan være delte Meninger om, hvor man skal sætte Grænsen for den faste Ansættelse, og hvor man skal beskæftige konjunkturlønnet Arbejdskraft, og dette gælder ikke alene Kontoristklassen, men en Mængde andre Grene indenfor Statsinstitutionerne, men dette er et Spørgsmaal af saa overordentlig stor Vigtighed for Statsvirksomhederne, at jeg finder det letsindigt at løse det paa en Lønningslov som denne uden i Forvejen at have underkastet Problemet sagkyndig Drøftelse. Jeg mener, det bør gennemdrøftes, om det kan betale sig for Statsmagten at knytte denne Kategori af Tjenestemænd, som der her er Tale om, til sig ved fast Ansættelse med Pension, eller om den kan staa sig ved at have det mere løse Forhold, der fremkommer ved at give saadanne Tjenestemænd Konjunkturløn. Dette er et Problem, som man ikke paa en Studs kan tage Stilling til; her maa Sagkundskaben frem og sige sin Mening.

Endelig er der endnu et Hovedpunkt, som jeg skal omtale med et Par Ord, nemlig Ministerpensionerne. Lovforslaget gaar ud paa ogsaa at nedsætte Ministerpensionerne ret betydeligt, men har man betænkt, hvad Følgerne kan blive af denne Nedskæring? Eller har den højtærede Regering her handlet under Tryk fra „Skatteborgeren“'s Side? Man fristes i hvert Fald til at tro det. Et ret stort Antal af de nuværende højtærede Ministre har jo nemlig ikke ved tidligere Ministerskifter undset sig for at benytte den Adgang, som den nugældende Tjenestemandslov giver Ministre, til at lade deres Pension fastsætte ved kongelig Resolution til det højeste Beløb, Ministre overhovedet kan pensioneres med, og det kan saaledes ikke være nogen rodfæstet Overbevisning hos den høje Regering, der har bevirket, at den nu slaar Kors for sig ved Tanken om at tage fuld Pension ved kongelig Resolution. Men hvad er det da, der har bevirket Om-